

שיעור 10 - תלמוד עשר הספירות- דף היומי- חלק ב'

פרק א' עמוד מ"ו כ"ב אייר תשע"ט

בית מדרש הסולם- שיעור מאת הרב אדם סיני

למדנו

- שכל אור שמגיע, מגיע מא"ס.
- ההבדל בין השארה בקביעות להשארה עוברת.
- הארה בקביעות- זה אם ההארה או הזיווג הפך להיות חלק מהמדרגה
- הארה עוברת – אם ההארה או הזיווג לא הפך לחלק מהמדרגה.
- שהוא יורד מהמקום הזך לעבה- ממעלה למטה
- האור נמשך- זו הארה של קו בשונה מעיגול מתעגל
- האור מתפשט עד העוה"ז שזה לא הגשמיים אלא הפרטיות הגדולה ביותר המורגשת.
- צריכים להסתכל במבט הכללי קצת על מה אנחנו מדברים:
- בחלק א'- בפרק א'- דיברנו על הא"ס שהוא שלם בכל השלמויות
- פרק ב'- הצמצום- שהמלכות בחרה ביתר דבקות , ראתה שאין לה את הרצון לקבל בעל מנת להשפיע, צמצמה עצמה כדי לעשות עבודה, האור הסתלק, נוצרו כלים דעגולים, כלים דעגולים יש בהם מקום פנוי לתיקונים, כדי לתקן על פי האידאה.
- חלק ב'- התחלנו להגדיר מהם הכלים הראויים הנקראים צינורות או כלים של קו שזה כלים עם מסך
- המסך הוא כח הצמצום שזה אומר שהיות והצמצום היה כדי לקבל בעל מנת להשפיע, אנחנו צריכים כח שיאפשר לנו לחיות את האידאה עם כלים חדשים הנקראים צינורות או כלים דקו, או כלים דהשפעה.
- כל המושגים האלה שלמדנו הם כדי לבטא את הסדר החדש הנקרא עולם קדמון
- אנחנו רוצים לראות מה היחס בין אותו רצון שהתגלה שהוא הכלים דעגולים לבין האידאה
- אז יש לנו ערך ראשי המוביל אותנו- הרצון ליתר דבקות, רצון לקשר, לאהבה, ליחד
- עכשיו מבינים שרק במקום הזה אפשר לקבל את האור. גם הכלים דעגולים קיימים. עכשיו לומדים את היחס ביניהם.
- היחס מתבטא בכך שהקו השתמש בכלים דעגולים כדי למשוך את האור.
- כי האור מקיף יכול להאיר בעיגול אבל האור פנימי לא יכול להאיר בעיגול
- כלומר, ההשתוקקות העצמית הנקראת עיגול היא לא קליפה. היא רק הפכה להיות חומר גלם ולא מוצר מוגמר.
- עם החומר גלם צריכים להשתמש כדי לייצר את הכלי החדש.
- אז אנחנו משתמשים בשני דברים: גם בחומר גלם הנקרא עיגול, שהוא השתוקקות וגם במסך הבא לבטא את האידאה שלנו שהיא הרצון ליתר דבקות
- ראינו שהעיגול, המשתמש את הקו, גם מקבל הארה אבל רק בראש.
- כי יש לו השוואת צורה עם הראש. אז האור מתעגל וניתן לעיגולים והעיגולים נמצאים בראש של כל קו
- בראש של פרצוף גלגלתא, בראש של פרצוף ע"ב וכו'
- מה שמעניין אותנו כרגע זה לא הכלים דעגולים
- מה שמעניין אותנו כרגע זה הכלים דקו
- למה? כי הם מבטאים את האידאה. וכל הכלים דעגולים, כל הטבע, כל ההשתוקקות זה רק סוג של נספח שאנחנו משתמשים איתו.
- על זה אנחנו דנים עכשיו.

- אנחנו רוצים את הכלים דקו. כל פעם שאנחנו דנים על העיגולים זה כי הם עוזרים לכלים דקו להפעיל את הבחירה ביתר דבקות.
 - דנו בשיעור הקודם איך מגיע האור, למדנו שהוא מגיע מהא"ס. זה מייצר השלכה במה שקורה במערכת הספירות הזו.
 - היום אנחנו רוצים ללמוד עוד מושג במערכת הספירות הזו הנקראת התכללות.
 - איך נוצרת ההתכללות בין אור ישר לאור חוזר?
- בואו נראה באות ז'-
- נותנת אות ז'- כל עולם וכל ספירה כלולים מע"ס פרטיות ומפרטי פרטיות לאין קץ. ספירות דעגולים מקיפות זו את זו כגלדי בצלים

ציור 1

- כלומר- אם יש לי את חכמה למשל.
- היא כלולה גם מכח"ב תו"מ.
- כל אחת מהספירות,
- בניה מכל שאר הספירות האחרות- זה נקרא חוק ההתכללות.
- רוצים להבין איך זה קורה.
- נראה שבכל ספירה יש עצם והתכללות.
- למשל בכתר- הכתר דכתר הוא עצם וכל שאר הספירות שבו הן התכללות.
- למשל חכמה- החכמה היא עצם והשאר התכללות.
- אומר לנו בכותרת 2 ידיעות

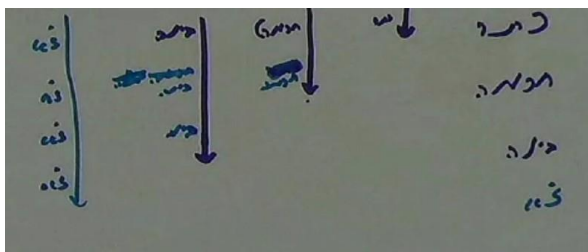
א. על הקו- חוק ההתכללות

ב. ספירות דעגולים בנויות כגלדי בצלים זו בתוך זו

עץ חיים - ז) והנה כל עולם ועולם יש בו יוד ספירות פרטיות, וכל ספירה וספירה פרטית שבכל עולם ועולם, ח כלול מיוד ספירות פרטי פרטיות, וכולם ט כגלדי בצלים זה תוך זה, על דרך תמונת הגלגלים כזכר בספרי תוכניים.

אור פנימי – "ח) טעם דבר התכללות הספירות האמור, תבין, על פי הכלל הנודע, שאין העדר ברוחני, וכל אור העובר ממקום למקום קונה מקומו לנצחי, בכל אותן הבחינות שעבר דרכן, כמ"ש לעיל אות ד' ד"ה פירוש עש"ה. ומתוך שכל ספירה תחתונה, נאצלת מספירה עליונה, בדרך סיבה ומסובב, ע"כ נחשבת התחתונה כעוברת דרך העליונה."

ציור 2

- למשל אם ניקח את ספירת הכתר,
- ספירת הכתר יש לה הארה- שהגיעה מא"ס.
- אז כשמגיע אור לחכמה גם מגיע מא"ס.
- אז האור צריך לעבור דרך כתר ולהגיע לחכמה.
- אז בכתר יש כבר כתר וחכמה.
- כשבא אור לבינה הוא גם בא מא"ס.
- אז כשמגיע אור לבינה, בכתר יש גם בינה.
- גם בחכמה שהיה בהתחלה רק כתר דחכמה, עכשיו יש לה גם בינה. כי אור הבינה עבר דרך חכמה.
- וכשדרך א"ס יעבור הז"א. אז בכתר יהיה גם ז"א.
- דרך חכמה יעברו כל האורות חוץ מכתר. אז יקבל את חכמה, בינה, ז"א אבל לא יהיה לו כתר.

לבינה מה יהיה- בינה זז"א

לז"א יש רק את עצמו.

אבל לכתר יהיו את כל האורות. אז אם נסתכל על כל הציור. זה נראה באופן הזה.

ציור 3

לכתר יש 9 ספירות- כי אין לו את מלכות שאינה יכולה לקבל אור.

לחכמה 8 ספירות- כל האורות עברו דרכה. רק חסר לה כתר וחסר לה מלכות.

לבינה 7 ספירות וכן הלאה.

לכל אחת אין את העליונות ואין את המלכות.

מה היא הארה עוברת- כל אור שעובר דרכו משאיר בו רושם.

חבר סיפר לך חוויה של עצמו. יש בכך את החוויה שלו.

אצלו היא עצם. אצלך היא התכללות.

כשאור בא מלמעלה, אז למשל כשבא לכתר, אז כתר חווה את החוויה של חכמה.

אומר, זו לא החוויה הראשית שלי כי אני כתר אבל אם חכמה עבר דרכי אני חווה גם את החוויה שלו.

למרות שזה לא העצם שלי, לא רק העצם משאיר בי רושם, אלא כל דבר שעובר דרכי משאיר בי רושם. לכן יש התכללות.

כי אם רק העצם היה משאיר בי רושם, הייתי רק עצמי ולא היה לי שום דבר אחר.

ההתכללות הזו עוזרת לי שלמשל כתר רוצה להכיר את חכמה- יעורר את חכמה שבתוכו.

בכל אחד מאיתנו יש את הכל, וכל מה שיש לו הוא יכול לעורר. את עצמו מספיק לעצמו אבל עצמו הוא רק דבר אחד, רק העצם. אם הוא לא יתכלל עם האחרים הוא יהיה מאד צר, מאד מצומצם.

"וע"כ, הכרח הוא, שכל הספירות נכללות זו מזו, כי למשל, כשיצאות ב' הספירות הראשונות כתר וחכמה, הרי אור החכמה, מחויב לצאת מא"ס ב"ה",

למה? כי זה המקור לכל האורות

"שהכל נמשך ממנו, ואח"כ אור החכמה מחויב לעבור, דרך ספירת הכתר, בטרם ביאתו לספירת החכמה, משום שספירת כתר גרמה יציאתו."

כתר לא ברא את חכמה אלא שיש לומר שיש כאן את התגלות ההתכללות, ולא סדר בריאת ההתכללות, שזאת הייתה קיימת כבר מד' בחינות דאור ישר.

שהכל ניתן בבת אחת. מראש ניתנה מציאות כזו שהכתר כולל כח"ב תו"מ. והחכמה כוללת כח"ב תו"מ. וכו'.

ברגע שאור החכמה עובר דרך הכתר. אז בכתר מתגלה מה שהיה טמון בו כחכמה. איך יתגלה בו מה שלא היה בו?

לא נבראה בו חכמה חדשה. זה היה בו והתגלה בו.

" ומתוך שספירת חכמה עברה שמה, קנתה מקומה שם, ונמצאות עתה ב' ספירות בכתר, שהן כתר חכמה. ועד"ז אחר שיצאו כל ע"ס דאור העליון ממעלה למטה עד המלכות, הרי כל ט' הספירות שלמטה מכתר, הוכרחו לעבור דרך הכתר, משום שהיה סיבה ראשונה ליציאת כולן, וא"כ קנו כולן מקומן שמה, כי אין העדר ברוחני כנ"ל, וא"כ ישנן בהכרח כל ט' הספירות התחתונות, גם בכתר עצמו, מטעם שעברו שמה, כמבואר."

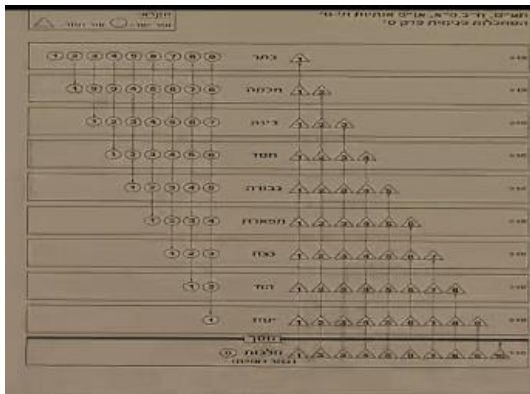
למה המלכות לא מקבלת אור? מצומצמת. היא הנקודה האמצעית אשר באמצע ממש. לפני הצמצום, באור ישר, קיבלו כולם 10 ספירות. אחר כך יגיד לנו שלכתר יש רק 9. כי אחר כך ידבר איתנו אחרי הצמצום. תמיד לראות באיזה מסגרת מדברים.

"ועל דרך זו, יש בהכרח ט' ספירות בחכמה, כי ח' הספירות שלמטה ממנה, הוכרחו לעבור דרכה, כנ"ל בכתר."

נראה שיש פה שני דברים שונים ועל דרך זה כותב שיש בהכרח ט' ספירות בחכמה, כי מה אין בה? אין בה כתר. כי הכתר עליון לה. כי כשהגיע אור הכתר לכתר אינו צריך לעבור דרך חכמה. אז לחכמה אין כתר כרגע.

" וכן ח' ספירות בבניה, מהטעם האמור. וכן ז' ספירות בחסד וכו', ואחת במלכות, להיותה התחתונה. כל זה בסדר ספירות דאור ישר הבאות ממעלה למטה. כנודע, "

ציור 4

לפני שנדבר על אור חוזר. נראה. שבהתחלה היה רק כתר.

היה לו רק את אור הכתר.

אחר כך עובר בו אור החכמה, אז יש לו גם כתר וגם חכמה.

עד שיש לו 9 ספירות.

הוא כותב שיש 10 ספירות בכתר אבל מדבר מאור ישר.

אבל הרי למדנו ש10 ולא 9. 10 ולא 11. אז מה אתה אומר לי?

בכתר אמרת לי שיש 9 ספירות. אז איך יכול להיות?

אז בעה"ס עונה לנו:

"שמלכות מעלה ע"ס דאור חוזר ממנה ולמעלה, המלבישות לע"ס דאור העליון, הנקראות ע"ס דאור". ואור חוזר זה, נקרא אור המלכות, שאין לה שום אור אחר. ואו"ח זה, מכונה בכל המקומות ע"ס העולות ממטה למעלה, עי' בהסת"פ ח"ב פ"ו אות ס"ו, ונתבאר שם, שהמלכות נקראת כתר לע"ס ההן, משום שהיא סיבה ליציאתן. והסמוך לה נקרא חכמה, ומדרגה ג' ממנה נקראת בינה וכו'. ונמצא כאן, שכל הזך יותר, הוא קטן יותר, עד שהכתר האמיתי מקבל מאו"ח זה, רק בחינת מלכות, עש"ה."

נראה את זה בציור.

בתחילה לומדים רק טכנית. אחר כך נראה את ההשלכות של זה.

הוא אומר לנו הרי מלכות מעלה אור חוזר. מה זה מעלה אור חוזר? אני גם רוצה להשפיע. מגיע אליה האור היא דוחה אותו. אז היא הופכת להיות שורש לדחיית האור.

המושג כתר הוא שורש. אז יש לנו שני שורשים:

- שורש של העליון- הבורא שרוצה להשפיע תענוג

- שורש של התחתון

אם הנברא רוצה להיות שותף, צריך לייצר משהו. מה הוא מייצר? הוא מייצר את היכולת שלו לומר קודם כל אני רוצה להשפיע. זה הופך לכתר.

אם אתה לא מסוגל להתנגד לקבלת האור, אתה לא מסוגל להיות שותף.

בזה שהנברא הופך להיות כתר דאור חוזר, בזה הוא שותף.

זה מאד מתאים לנו. למה? כי למדנו שהמסך, הדוחה את האור, בא מהצמצום והיות שבא מהצמצום הוא מבטא את הרצון ליתר דבקות. הוא אומר אני רוצה גם להשפיע ולכן הוא דוחה את האור.

קוראים לאור חוזר אור חוזר הנדחה. ממה הוא נדחה? מזה שהנברא אומר אני לא רוצה לקבל את האור רק כאור ישר. כי אם אקבל אותו רק כאור ישר, אני אקבל ישירות לעיגול ואני לא רוצה לקבל לעיגול. אני דוחה את האור. אבל הדחיה של האור עולה מלמטה עד הכתר. הכתר מקבל מזה רק ספירה אחת, אבל המלכות מקבלת עשר ספירות דאור חוזר. למה? כי דוחה את כל האור. ובגלל שהאור חוזר חוזר עד למעלה, אז היסוד מקבל 9 ספירות דאור חוזר ויחד עם הספירה שלו, יש לו עשר. אותו דבר ההוד היו לו 2 דאור ישר מקבל 8 דאור חוזר.

יוצא שלכולן יש 10 ספירות.

כל האורות של אור חוזר זה רק אור של דחיה. למה זה נקרא אור? מכיון שכשאתה דוחה משהו זה נקרא תענוג. וכל תענוג נקרא אור. רק זה אור שנק' אור דחסיים. זה אור שמבטא את הרצון של התחתון.

נותנים לאדם לאכול והוא דוחה את מה שמציעים לו. כל מה שדחה יש לו אור של תענוג של הדחיה. היות ומלכות דחתה הכל יש לה את כל העשר ספירות של האור חוזר.

ציור 5

אחרי הצמצום נשאר לנו כלי. והכלי הזה אומר אני רוצה למשוך את האור. אני משתמש בקו למשוך את האור. אז האור בא ומתפשט מלמעלה למטה. אז הוא בא להתקבל במדרגה. אז נהיה מסך. המסך אומר אני דוחה את האור.

האור ישר (האדום) בנוי מכתר עד מלכות.

כתר 9 וכו'

באור חוזר (הירוק) שבא ממטה למעלה

זה אחרי הצמצום כי יש כבר צמצום.

המלכות היא בחינת כתר עכשיו עד מלכות של אור חוזר.

אז לכתר של אור חוזר יש 10 ספירות.

לחכמה יש 9. אז היסוד מקבל 9.

כל בחינה כזו היא סוג של חומר

אור ישר מבטא את המופשטות.

אור חוזר מבטא את הצפיפות כי בא מהמלכות.

המלכות היא הכי צפופה.

כתר הכי מופשט. כי האור חוזר זה מה שמחזיק אותו.

אין לו מסגרת חזקה שמחזיקה אותו. לכן אנשים הבנויים מהבחינות העליונות של הכתר, אין להם מסגרת המחזיקה אותם. הכל מופ מופשט ומופרד אצליהם. ומי שקרוב לאדמה, הדברים המחזיקים אותו חזקים יותר מבחינת המלכות.

זה עוד נדבר בפרק ט'. נראה איך זה בונה את החומרים.

"ולפיכך, תשכיל, אשר הע"ס האלו שממטה למעלה, נמצאות כולן במלכות, שהרי כולן עוברות דרך המלכות, כי המלכות היא השורש שלהן, וע"כ קנו כולן מקומן במלכות,"

אם אתה לא מסוגל להתנגד לזה שתקבל באופן אוטומטי אתה לא קיים. אם אתה לא מסוגל לעצור את הקבלה, אתה לא קיים.

"ונמצא ע"כ, שגם המלכות כלולה מע"ס. ודרך היסוד, עוברות ט' הספירות דאו"ח, הרי יוד ספירות ביסוד: ספירה אחת דאור העליון, שהוא ממעלה למטה, וט"ס דאו"ח שהן ממטה למעלה, שמוכרחות לעבור מקומו."

ביסוד יש 9 ספירות דאור חוזר וספירה אחת דאור ישר וכן הלאה בכולן.

"ועד"ז, ע"ס בהוד: ב' ספירות ממעלה למטה, דהיינו אור ההוד, ואור היסוד העובר דרכו, וח' ספירות ממטה למעלה. ועד"ז, ע"ס בנצח: ג' ממעלה למטה, וז' ממטה למעלה. וכו' עד"ז. באופן, שאחר יציאת ע"ס דאור העליון וע"ס דאו"ח, נעשתה כל אחת ואחת כלולה בהכרח מע"ס שלמות. ועד"ז בפרטי פרטיות עד אין קץ, שנמצא בהכרח כל אותו דרך ההתכללות האמור. ואכמ"ל יותר. ועי' בהסתכלות פנימית שהרחבנו את זה בהסבר רחב."

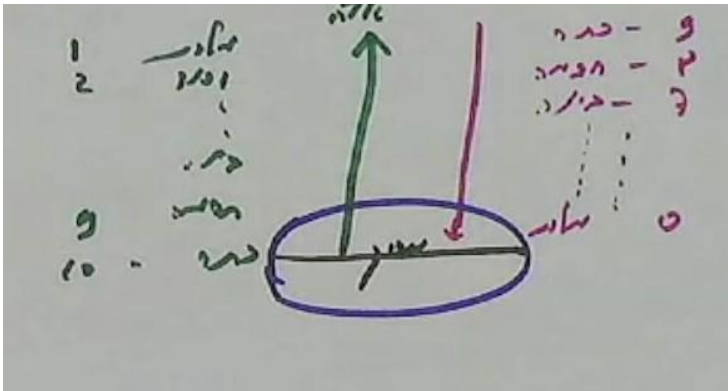
(ט) היינו שכל עליון מקיף את התחתון ממנו, מכל צדדיו בשוה, בלי הבחן מדרגות (עי' לעיל אות נ').

סיכום שיעור 10 - תלמוד עשר הספירות- דף היומי- חלק ב'

פרק א' עמוד מ"ו כ"ב אייר תשע"ט

בית מדרש הסולם- שיעור מאת הרב אדם סיני

- למדנו בשיעור הקודם את המושג של השארה בקביעות
- שפירוש שלה שהיא מתערבת ומתחברת באור הנמצא כבר במדרגה. והם מתייחדים לאחד.
- בחינה שניה- השארה עוברת- שאינה מתערבת ומתחברת בבחינת האור והמקום לדבר אחד.
- כל זה למדנו מפאת החוק שאין העדר ברוחני.
- כלומר שכשבא אור מאינסוף ומגיע למדרגה, אז הוא חייב לעבור דרך הספירות העליונות ולרדת לספירות התחתונות.
- בשיעור הזה למדנו:
- שכשמגיע האור מלמעלה למטה הוא מגלה, לא בורא, מגלה שכל המציאות בנויה בצורה מורכבת.
- מה המורכבות של המציאות? שיש בה התכללות.

- שכל בחינה בנויה מכל הבחינות.
- הוא מסביר לנו את התהליך של הגילוי של הבחינות הללו.
- מה זאת אומרת שכל דבר מורכב מהכל.
- כלומר שכתר מורכב מכח"ב תו"מ
- חכמה גם בנויה מהם.
- כל אחת מהבחינות כלולה מכל הבחינות האחרות.
- ככה היה המבנה. הוא הגיע בבת אחת למציאות.
- איך הוא מתגלה? על ידי תהליך.
- כשבא אור ממעלה למטה. כל פעם שעובר דרך איזשהי מדרגה, אז הוא מגלה בה את אותה בחינה שעברה דרכה.
- למשל, אם חברי ראובן מדבר איתי, אז מתעורר בי ראובן שבי.
- הרי אם לא היה ראובן שבי לא הייתי רואה אותו. לא הייתי יכול להתייחס אליו.
- כל פעם כשאני פוגש משהו מחוצה לי.
- או כל ספירה מגלה בתוך ספירה משהו.
- אז התהליך של 10 ספירות דאור ישר ו10 ספירות דאור חוזר
- שזה תהליך של אור שבא ממעלה למטה והתנגדות לקבל את האור.
- הוא מגלה את המורכבות הזו שבכל אחד יש את הכל.
- בזוהר הקדוש כתוב שהאדם הוא עולם קטן.
- עכשיו זה יכול להיות לנו ברור איך בכל אחד יש את הכל.
- בזה אנחנו צריכים לראות מושג שהוא מאד יפה- דחיית האור יוצרת את הגילוי הזה שכולנו שווים. בכל אחד יש את הכל.
- למה? כי האור חוזר הוא נותן לך את ההשלמה שתראה שיש גם משהו למעלה ממך.
- למשל חכמה. הרי כתר לא עבר דרכה. איך חכמה יהיה לה כתר? על ידי אור חוזר.
- אור חוזר זה אומר שאני רוצה להיות משפיע.
- כשאני משפיע אני רואה שיש דבר למעלה ממני.
- אם אני לא רוצה להשפיע, אז הכל אני צריך לתת לי.
- אם אני התחתון והכל יתנקז אלי אז המלכות יש לה רק את האור שלה עצמה.
- אם מוכנה להיות משפיעה, מגלה באמונה שיש דברים למעלה ממנה.
- וזה נקרא אור חוזר.
- שהוא בא ממטה למעלה. אני מטה בחשיבות ויש משהו שהוא מעלה בחשיבות. זה נותן לנו כח חדש לגמרי.
- א. לומדים פה את כח ההתכללות.
- ב. כל ספירה בנויה כדבר שלם.
- זה נקרא 10 ולא 9.
- הכל מצוי בנו כפוטנציאל.
- איך נשיג את העליונים שלנו? על ידי אור חוזר
- איך נשיג את התחתונים שלנו? על ידי נתינה לתחתונים ודאגה להם.
- כל אחד צריך לפעול גם כלפי העליונים שלו באמונה באור חוזר, בהתבטלות ממטה למעלה. אני מטה.

- הוא יכול להתכלל בתחתונים בכך שיפעל כלפי התחתונים.
- כמו אדם כלפי הוריו וילדיו.
- אז האור חוזר יותר עניין של אמונה.
- האור ישר יותר תענוג ממעלה למטה.
- הכתר של האור חוזר- זה מאפשר לך להיות שותף. לא פאסיבי ומדוכא. כי אתה יכול לראות שיש משהו מעליך ולהשפיע.
- אור חוזר מייצר את השותפות.

סיכום בנקודות

בשיעור הקודם

1. כל אור מגיע מא"ס
2. כל הארה שעוברת דרך מדרגה עושה רושם. או השארה בקביעות או השארה עוברת.
3. כל ספירה כלולה מכל הספירות האחרות גם כן. זה נקרא חוק ההתכללות.
4. בכל אחת מהספירות, היות והאור של התחתונה ממנה עבר דרכה, לכן כלולה גם ממנה.
5. כך שבכתר יש את עצמה ואת כל התחתונות לה, דהיינו 10 וכו'
6. מלכות היא כתר לאור חוזר.
7. כל אור חוזר עובר דרכה גם של הספירות שמעליה
8. לכן לכולן יש אור חוזר שעובר דרכן. למלכות 10 ליסוד 9 וכו'
9. כל ספירה בנויה מספירות דאור ישר וספירות דאור חוזר והשילוב הזה נותן 10 ספירות לכל ספירה.
10. הקומבינציה הזו בכל ספירה היא שונה.
11. כל זה היה כבר בא"ס רק מתגלה עכשיו בתהליך של 10 ספירות דאור ישר ו10 ספירות דאור חוזר.